

ЛІКУВАННЯ МІКОЗІВ У ТВАРИН

Бодрікова Є.О.

Науковий керівник: Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

bodrikovaliza6@gmail.com

Вступ. Мікози – грибкові хвороби тварин, для яких характерна активне паразитування патогенних грибів в живому організмі. Практично тварини всіх видів сприйнятливі до мікозів. Деякі з них небезпечні для людини, особливо для дітей. Збудників мікозів відносять до нижчих і вищих грибів, а також до актиноміцетів. Вони широко поширені в природі. В організмі тварин можуть викликати патологічний процес з локалізацією переважно в шкірі, волосяному покриві, органах дихання, шлунково-кишковому тракті, сечостатевиx органах і навіть в тканинах мозку. Мікози спостерігаються упродовж всього року, але частіше в зимово-осінній період. Переважно мікозами уражаються молоді тварини. Розвиток хвороби залежить від ступеня патогенності збудника, факторів, стійкості макроорганізму і умов зовнішнього середовища. Мікози виникають також як вторинні захворювання при ураженні органів дихання.

Мета дослідження. Проаналізувати сучасні методи лікування мікозів у тварин.

Матеріали та методи. За даними літератури визначити найбільш ефективні методи лікування тварин за мікозів.

Отримані результати. Всі мікози тварин умовно поділяють на дві великі групи: поверхневі і глибокі, або вісцеральні, що характеризуються, як правило, ураженнями внутрішніх органів і тканин.

Протигрибкове лікування слід регулярно застосовувати для скорочення строків інфекції та зменшення поширення інфекційного матеріалу в навколишньому середовищі. Заражені тварини (з клінічними ознаками або без них) та забруднене середовище є довготривалими джерелами зараження для інших тварин та власників. Системні протигрибкові засоби, як передбачається, сприяють прискоренню одужання, тоді як місцеві протигрибкові засоби необхідні для зменшення ризику передачі та забруднення навколишнього середовища.

Лікування за мікозів проводиться із дотриманням відповідних принципів:

1. Комплекс системного та місцевого лікування – системне лікування полягає в застосуванні пероральних протигрибкових препаратів.

2. Тривалість лікування. Комбіноване системне та місцеве лікування слід продовжувати принаймні впродовж 10 тижнів. Однак більш тривалі схеми

лікування використовуються виключно поза ліцензією, і їх потрібно застосовувати на розсуд ветеринара у кожному конкретному випадку.

3. Стрижка та депіляція в ділянках ураження грибковими збудниками, особливо у довгошерстих собак та кішок. Стрижка полегшує застосування місцевої терапії, дозволяючи покращити розподіл препаратів на поверхні шкіри.

4. Повне відокремлення заражених тварин від незаражених.

5. Гігієнічні заходи, особливо дезінфекція навколишнього середовища.

Щоб не допустити зараження тварин грибковими інфекціями, потрібно проводити ретельний огляд шкіри собак і кішок. У літню пору це потрібно робити частіше, ніж взимку – тварини більше часу проводять на вулиці.

Починати лікування самостійно не можна: до різних збудників мікозів потрібен різний підхід. Деякі грибкові інфекції проходять самостійно, за деяких мікозів потрібне комплексне лікування. На початковій стадіях розвитку клінічні симптоми мікозів схожі, тому діагностика утруднена. Деякі мікози можуть бути симптомами інших, більш серйозних захворювань.

Висновки. Лікування грибкових інфекцій у тварин зазвичай є тривалим процесом і потребує обов'язкового контролю лікаря ветеринарної медицини.

ГЕНЕТИЧНІ ХВОРОБИ СОБАК ПОРОДИ ВЕЛЬШ КОРГІ

Бойченко Є.В.

Науковий керівник: Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

efim.boy.2003@gmail.com

Вступ. Історично валлійські коргі використовувалися як пастуші собаки, особливо для великої рогатої худоби. Вони є типом пасовищної собаки, яка називається «хелачком», а це означає, що вони будуть «наступати по п'ятах» більших тварин, щоб тримати їх у русі. Поєднання низького зросту і вродженої спритності коргі дозволяла їм уникнути копит худоби. Термін «corgi» валлійською означає «карликова собака» та не був образливим щодо розміру собаки, а використовувався як суто описовий. Існує також народна легенда, яка говорить, що коргі був подарунком від лісових фей, і що на шерсті породи залишилися сліди від казкових ременів і сідловин; проте походження цієї легенди сумнівне.

Перша записана дата появи Коргі на виставці в Уельсі – 1925 рік. Капітан Дж. П. Хоувел скликав збори селекціонерів і сформував Уельський клуб коргі з